

Det, der bestaar

Frugter.

Men Aandens Frugt er Klarhed, Glæde, Fred, Rangmodighed, Mildhed, Godhed, Trofasthed, Sagtmodighed. (Gal. 5, 22 til hen i 23 B.)

Da vi i sidste Betragtning fremholdt, at Guds Ords Sæd i den gode Jord har tredobte, tredjendstypede og hundrede fold Frugt, som vi til at tænke paa, at nogen kunde spørge: Hvad fortaas der saa ved Frugt? Derfor vil vi her forsøge at svare paa et saadant Spørgsmaal.

I Forhold til Signelsen om de fire Slags Sædejord maa der først svares, at det er en Frugt eller Frugter af Ordet, der tænkes paa. Men her skriver Paulus om Aandens Frugt.

Dertil er at svare, at Aandens Frugt og Frugt af Ordet ikke er væsentlig forskellige; thi Guds Aand er med Guds Ord, og Guds Ord er Guds Aands Redskab.

Men der er en Billedfare, som ligger nær, naar der tænkes paa Frugter, og som vi vil advare imod.

Jesús siger: Mange skulle sige til mig paa hin Dag: Herre, Herre! have vi ikke profeteret ved dit Naavn, og have vi ikke uddrevet onde Aander ved dit Navn, og have vi ikke gjort mange kraftige Gerninger ved dit Navn? (Matth. 7, 2.)

Det, disse her berører sig paa, det er, hvad de anser for Frugter, for fortjente Gerninger; men Jesús siger til dem: „Jeg kendte eder aldrig; viger bort fra mig, I, som øve Uret.“

Naah, det er da godt, at det ikke særlig er slige Kraftgerninger, der spørges om som Frugter. Var det det, saa kunde Smaasjok eller Jolk i almindelige Livsforhold jo slet ikke komme med.

Men det, Paulus nævner som Aandens Frugt, er det noget, som rig og fattig, lærd og ulærd, Arbejder og Arbejdsgiver, Skovmand og Gaardværker og Bonde, Kvinde og Mand og Ungling og Barn har lige Anledning til at øve.

Falder Ordet blot i gode Hjerters høs dem og bevares, saa skal disse Frugter nok komme, den ene Slags stærkere hos en, den anden Slags hos en anden, men noget af dem alle hos enhver, der bevare Ordet i et smukt og godt Hjerte.

Tænk blot paa de nævnte Frugter: „Klarhed“ — det er en Frugt af det Ord, der siger: „Du skal elske din Næste som dig selv, og af Ordet om, at Gud elsker dig. Det sætter dig og din Næste ligesides og knuser Selviskheden.

„Glæde“ — ved Guds Ords Lys ser du, hvor meget der er i Livet og Tilværelsen at glædes over, timeligt og aandeligt, og det glædeligste til sidst.

„Fred“ — Guds Ord byder Fred med Gud i en god Samvittighed, grundet paa vore Synders Forladelse, og den, der modtager denne Fred, bliver fredsom og glad.

„Rangmodighed“ — egentlig Mod til at holde ud længe, ikke mindst under Lidelse; Naah om evig Herlighed hos Gud giver saadant Mod.

„Mildhed“ — eller Godindsigt; jo, naar Guds Ord lærer et Menneske at kende sig selv, bliver det mild mod andre.

„Godhed“ — eller Godgørelse, aa jo, selv den fattige kan paa sin Vis være godgørende.

Men fortsat selv Betragtningen. Det skal nok passe, at slige Frugter vil bryde frem, om Guds Ord bevares i smukke og gode Hjertter.

Dg saa kan maasse nogle af de kraftige Gerninger følge efter.

Betragtninger over Nutidsbegivenheder.

Krig og Fred.

Svor aandede ikke Verden lettere Mandag Morgen den 11. November. „Krig er forbi!“ Lød det alle Begne. Hvad der tilbød sig i Calgary, Alberta, er vel typisk paa, hvorledes amerikanere over tager paa den Slags Ting. Wellem Kl. 1 og 2 om Natten var Avisdrengene over det meste af Byen

og vækkede Jolk med Naabet: „Extra about the war — armistice!“ Dampskøjterne over hele Byen pib af fuld Kraft, og Salvedet af Byens jovende Befolkning kom paa Benene. Automobileer for omkring uden Hensyn til „speed regulations“ og tudede, og da man ikke syntes, det frembragte tilstrækkelig Larm, bandt man Petroleumskauder, fyldt med Sten, bagfter dem. Man fik paa en eller anden Maade fat i Daajer, fyldt med „talcum powder“ og overfæede hverandre med. Det var midt under Influenza Epidemien, og Mafferegulationerne blev strengt gennemført, ontrent et halvt Hundrede blev daglig multeret i Retten for Forsømmelse mod denne Forordning, men nu lød Naabet: „Down with the maifs!“

Men paa Hospitalerne og i mange Hjem laa syge, døende og døde, og Naabentilstanden bragte jo ikke Krigens Dørlidelse. Vi selv førte den Dag Viget af vor første-jødt hjem for at begrave ham. Teknik set er Krigens jo heller ikke forbi, men det er her som alle Begne: Virkeligheden betyder mere end Teknik. Hændens Magt er brudt, det er den frødefulde Virkelighed. Verden søger nu af al Magt alle Begne at indrette sig efter Fredstilstanden og at genoptage Fredens Sykler.

Men samtidig med, at man glæder sig over den Fred, der nu skal oprettes mellem Nationerne, saa frygter de fleste Lande for Uroligheder hjemme, man ventter

Politiske Brudninger.

Menneskehjertets Videnslæber døde ikke med Stanortordenen. Verden vedbliver som før at drives af Røddets Lyst, Finens Lyst og Livets Søffærdighed. Slangegisten fra Selvede, Egenkærligheden, danner endnu Driivkraften for Verdensmaffineriet, og den Driivkraft affjed kommer Eksplosioner paa en eller anden Maade til enhver Tid. Det er Virkeligheden. Eksplosionerne er vel ikke altid lige voldsomme, men de ophører ikke, og de smaa Barsler idelig om de store, som stadig truer paa os. Præsident Wilson arbejder for Oprettelsen af en Verdensliga, et Fredens Baand, som skal holde Verden i Tømme. Et prisværdigt politisk Formaal, uden Tvivl. Men kan det naa? Man søger samtidig at fordouble de for Staters Flaade! Skal de for Statter være Politiet, som skal vaage over Verdensfreden? Mener man, at Toffland atter vil bryde den? Eller er man bange for andre Uroligheder end netop det for Tiden udmattede Toffland? Tvivler man maasse endog saa om, at Liganen laader sig virkeliggøre? — Svem fan vore disse Spørgsmaal? — I midlertid staaer det sociale Spørgsmaal stadig aabent. Skal Kapitalen eller Arbejdet have det øverste Styre i Landene under Konstruktionsbestræbelserne? Socialdemokratiske Partier af alle Afflygninger trives som aldrig før. Krigens var lig demokratisk Partier forenes stærkt nok til at blive et regerende Hiertal? Eller formaar Kapitalen fremdeles at beholde Overherredømmet? Eller kommer Mellemklassernes Tid? Jumerherredømmet, egentlig en Arv fra Middelalderen, har da sikkert udfyldt sin Rolle. Det mere eller mindre uindskrænkede Monarki synes ogsaa at have udfyldt sin. I midlertid gaar en almindelig Landeplage endnu sin Gang gennem Landene, nemlig

Influenzae.

Om denne Plage er en direkte Følge af Krigens, det er vel ikke let at afgøre. I midlertid brød den ud under Krigens, og den har det til fælles med den, at den vælger sine fleste Ofre blandt dem, der staaer i Mandommens bedste Kraft. Sygdom og Død truer Landenes og Follenes bedste Kraft. En anden Landeplage gør sig endnu stærkt gældende i store Dele af Verden,

Sungeren.

Ser i Amerika har vi jo hidindtil været forfaanet for den Nædel. Vi maatte indskrænke os lidt for at hjælpe andre, det var det hele. Skal vi mon vedblive at være fri? Der er nu som før kun en Trøst for den gamle, fortimele og lidende Verden, for alle Spørgsmaal og bange Anefser:

Guds naadige Naad.

Bibelsens Udsagn om Verdens Historie staaer stadig uomstyrkede. Kritiske Profetier om Krig, Dyrer, Hunger og Pest gaar bogtavelig i Opfyldelse for vore Øjne. Selv Jordfaldene er ikke udeblevet. Er der nu nogen Trøst i at vide det? For den Kristne Ja, ubetinget. Thi staaer Profetierne ved Magt, som beskriver Dødskampen, hvile den gamle Verden gennemgaar, saa staaer de ogsaa ved Magt, naar de beskriver den nye hellige Verdens Frembud. Det gamle maa dø, før det nye kan fødes. Kristus er nu som før Verdens Naad, det eneste Naad, men et sikkert Naad.

„Salige ere de døde, som dø herester.“ naar de dør i Troen paa Guds Søn. Døden er for den troende Dør til Livets og Lysets Rige. Døde han paa Slagmarken, paa Lazaret, i Lejren, i Hjemmet, døde hun af Sorg, Sygdom eller Savn, det har alt sammen kun uderordnet Betydning for den, som døde i Troen, den Tro, som er et udeligt Liv. De sov ind i Fred og ventt nu, gent i Himlens Fred, paa Guds Naadens Morgen. Dette er de store, altoverfiggende Kendsgerninger i Guds Rige, ogsaa Gudsriget her paa Jorden. Det gaa, som det vil og maa, Guds barnet er gent i Herrens Fred; ogsaa herude er de evige Arme, og jeg er omfluttet af dem.

Men saa er der noget mere i Guds Naad, som vi nok kunde ønske at vide Besked om. Men lad os ikke glemme, naar vi tænker derpaa eller taler deraf, at et helligt Liv, en salig Død og en hellig Opstandelse er det første og største, det alt overvejende paa Antikrist og hans Rige og paa Tusindårsriget. Jeg ved ikke meget om disse Riger. Jeg har heller aldrig hørt eller læst noget af nogen, som ved ret meget om de nærmere Forhold i disse Riger. Paulus og Johannes har udtalt sig mest tydelig om Antikrist, hans Person og hans Rige. Johannes alene har talt tydeligt om Tusindårsriget. Men hvor tydeligt han selv fortæller det, og hvor tydeligt de mange og lange Fortolkninger derom beskriver det, er et højt uopklaret Spørgsmaal.

Men det staaer fast, Antikrist vil komme og oprette sit Rige. Dg at disse Dages voldsomme Brudninger er et Forbud paa en Tilbedelse til hans Komme, tvivler jeg ikke om. Jeg hylter nærmest den Anskuelse, at vi gaar mere og mere demokratisk i Retten i Møde. Demokrati betyder jo Folkeregning. Mafferne skal altsaa regere sig selv og alle de andre. Dg der er virkelig mange gode Kræfter, som ligger gent i Mafferne, det kan ingen nægte, som fender Jolk, som Jolk er slet. Derfor er det ogsaa, at den naadige Gud kan vedblive at være over med dem, i sin Rangmodighed vente paa dem, og vedblivende tilhyde dem sin Frelse. Men hvor meget godt der end er, saa er der dog endnu meget mere ondt, og det ondt vil tage Overhaand. Historien beviser, at Demokratiet aabner Døren for Tyranniet. Det er Grækenlands Roms og Frankrigs Historie, saadan som den er skrevet til for hundrede Aar siden. Det tyder paa, at det nye, som nu er i Vorden, kan blive en større og langt mere omfattende Gengættelse af det historiske Kredsløb. Altsaa ser Fremtiden efter denne Betragtning saaledes ud: Et mere gennemført og mere uroligt Demokratiet end nogen Sinds, mere Demagogi end nogen Sinds, som igen fører til det værste Tyranni. Antikristen bliver derefter den største Demagog eller Folfefører, Verden har set, og han ender som den største Tyrann. Dg saa kommer Tusindårsriget. Naah Nøden er først i Hjælpen nærmest. Men om dette er mere end en sandfærdig Anskuelse, tør jeg ikke sige. Dog det ved jeg, at tørkede antikristelige Bevættelser sig allerede kraftigt i Apostolens Dage, saa har de tiltaget siden da. Paa den anden Side har Verdens Zgenfødtelse ved Troen paa Kristus heller ikke ligget stille. Den nyere Tids Hedningemission er maasse det tydeligste Bevis herpaa. Men der er andre. Selv den katolske

Kirkes Sejr i Middelalderen er et Bevis, saa Reformationen og de af den affødte evangeliske Bevættelse lige til vore Dage. Sammen med alle disse Bevættelser er jo ogsaa gaaet mere eller mindre omfattende Varmhjertighedsgerninger. Naah Kross, de kristelige Ungdomsforeningers Arbejde i Forbindelse med Krigens, Hospitaler, Vornehjem, Alderdomshjem og Lægemissionen, er nogle Fremtoninger af denne Bevættelse. Men det vigtigste her er dog den private Godgørelse, som øves hjemme og i det stille Dag for Dag.

Saaledes arbejder de onde og de gode Kræfter Side om Side, onde og gode Magter strider om dig og mig, og jeg haaber for manges Vedkommende, i dig og mig. Vi staaer jo midt i det, maa tage Del i Kampen og tabe eller seje. Men Guds Rige kommer her i Tiden i det stille, selv om det bryder frem med Magt. Derfor gør vi vel i at søge det, hvor Evangeliet sursdøj arbejder, ikke i de politiske Umvættninger og Brudninger. De er nærmest Dødsstegn. Liv og Død kæmper i Almindelighed værdige Kampe hos det enkelte Menneske for Afslutningen. Saaledes vil det ogsaa blive med Verdens Død. Men ogsaa Livet fødes gennem Brudninger og Veer. Saaledes vil det ogsaa gaa med det nye Liv, som skal vise sig først ufuldkomment i Tusindårsriget, siden fuldkomment i Herlighedsriget. I midlertid: selv dem, hos hvem Livet fødes og sejrer; de dem, hos hvem Døden beholder og tager mere og mere Overhaand.

Ulv ved den gamle Kristnatro. Det er mit Naad. Den faaldte Nationalisme er for Steriedelen et Hvore med mange Svæber. Der skalde jo saa ogsaa være megen Hjerne, og for en Del passer det. Men det for Verden vise er Daarlighed for Gud, og megen verdslig Fornuft har aldrig frelst en eneste Sjæl. Dprimod har kristelig Enfold frelst alle, som blev frelst, enten de saa i øvrigt besad megen eller liden Forstand. Forstanden og for sig er en herlig Gave, men uden Lyset fra det høje jaar Lov at gennemtrænge og formy den, bliver den dog mørk og drabende i Virkeligheden. Dernæst er den villedende Personlighed en endnu større Gave. Men ogsaa den maa indvindes, formyes og renses af Guds Naad, ellers forbliver den ond og trodlig, og den dræber. Men fordi Villien er mere end Forstanden, derfor har den ensfoldige fremme Fordelen fremfor den i mange Maader vise, naar han ikke giver Gud sin Villie. Ved Kristi Kross vises dette os klart. Der fandt og finder Verdens og Tilværelsens Gaade sin eneste Løsning. Der er Guds Visdom, og der er Guds Skærlighedens Villie og Kraft. Det er den hellige Skærlighed i sin høje Aabenbarelse. Kun den kan løse Follenes Gaade, kun Løsningen, der giver Hjertet Fred, Glæde og Kraft. At vise dette var egentlig Hensigten med disse Linier. En Verden skilt fra den forsættede og genopstandne Kristus vil afgive Terrain for Antikrist og hans Rige. En Hof forenet med den forsættede og genopstandne Kristus ved Varmetroen vil afgive Terrain for hans Regering med sine hellige i Tusindårsriget og det efterfølgende Herlighedsrige. Mellem disse fide ligger Verdens sidste Dødsframpe og Endeligt. At vi stærkere end før søres hen mod disse Tilstande med deres Afslutning, der paa et Nutidens Begivenheder Bevis.

Men lad os saa ikke glemme, at Gud er Skærlighed, den hellige Skærlighed. Kun den, der bliver i hans Skærlighed, bliver i Gud, og Gud i ham. Vi maa derfor af al Magt ved hans Naade øve Troen, der er virkform i Skærlighed. Giv den fattige og fulne, laane den hjemløse Hus, besøge og trøste den syge og betrængte, det er Livstegnene, som den store Dommer selv har sat. De er ikke selve Livet, Livet selv er Troen, Arkon i Skærlighed. Men Varmhjertighedsgerningerne er Beviset paa Livet, som Herren drager frem paa den store Dag. De kan faktisk efterlynes, og bliver det. Men den falkte Efterlyning er Syggen, som viser,

at selve Genstanden er til Stede. For at søge min egen Anvisning, som jo dog ikke er min, men Herrens, gaar jeg nu hen at besøge en Familie, hvor en Moder gaar og plejer en syg Mand og syv syge Børn. Alle har de Influenzaen. (Jeg har nu været der og fandt Moderen lige saa hjælpeløs som de øvrige.) Jeg haaber at have glemt dette længe før Dødsdøgen, men at Kristus i Naade vil huske det paa den Dag. Jeg overer kun at fortsætte mig til Naaden. Men Naaden lærer os jo, at selv smitomme Sygdomme sætter ingen Grænse for hans hellige, gode Villie og dens Udøvelse ved os, enten man er Præst eller Menigmand. Over vi ikke denne Villie i foreliggende Tilfælde, saa vil Samaritanerne gøre det til Held for ham selv, men til Skade for os, som falder sig den himmelske Faders Børn. Dette vil jo ikke sige, at gode Gerninger frelser denantro, men det vil og skal sige, at den Tro, som frelser, over gode Gerninger. Saaledes siger den Gud, der dommer over Hjertets Tanker og Naad i Krig som i Fred. Overvej det kun!

J. A. Jensen.

Mindeord om Alfred Bonnicksen.

Hvor har dog den nys afsluttede Krig bragt Sorg til mangt et Fader og Moderhjerte og sønderrovet fædelige Slægtskabsbaand, som bandt Familien til samme Alter, Arne og Hjemstavn. Mange har erfaret dette og talt og skrevet deraf, før jeg sender disse Linier; thi det er nok gaaet mig, som det saa ofte gaar os Mennesker, at vi lærer, ser og læser, men fatter saa lidt, indtil Naadens Gud i sin Godhed og paa sin Vis fører Sandheden nærmere hjem til os, eller rettere længere ind i Hjertet, saa vi maa til at grunde over det fete.

Mange af vort unge Mandfolk, som stred i denne Krig for at frigøre vort Folk og vort Land fra den præsijffe Militærtvang, kommer ikke mere tilbage til deres fære; thi deres jordiske Levninger ligger gemte i de franske Ager, hvor Granaterne grov Grav til saa mange af vore fære Sønner. Gud ste Tak og Lov, at denne rædfælsfulde Krig er endt! Dg Gud ste Tak og Lov, at Sejren er vundet! Nu kan vi atter ligesom aandede frit!

Dg dog, Tabet af de faldne fære — Savnet af de fære Sønner, som ikke vender tilbage! Vil disse dybe Saar kunne læges? og vil disse Savn blive udfyldte i vor Livstid? Nej, det er umuligt! Men det er da heller ikke den fære Guds Villie, at disse Saar skal læges, saa de glemmes. Det er Vantroens fattige Trøst at ville glemme.

Vor Frelser har sine Mærketegn, som Menneskene bibragte ham. Naah vandt den i Kampen mod Maffets Hjerte, da han sejrede for os; og han bærer dem for vor Skyld, saa at alle skal se dem og kende ham, naar han atter kommer.

Vi faar ogsaa vore Mærketegn, — ikke blot paa Kjødet, der har vi flere end nok —, Mærketegn, som Herren sætter paa os, naar vi strider Troens gode Strid, og som vi faar Lov at bære til hans Ære, og ved hvilke han drager os nærmere ind til sig, at vi maa begynde at ligne ham; thi det bør os gennem mange Trængsler at gaa ind i Guds Rige.

Angerskylden og Lugtens Bod og Syndsfortrydelsens ærlige Befendelse er vælsignede Saarmerker til evigt Liv i Kristus. Dg disse Sorgen, Smertens og Sannets Mærketegn, som Gud i sin usatte Lige Visdom har ladet ramme saa mange Forældre og Søskende i disse uforglemmelige Krigsaar er ikke Hændeslag, men en færlig Faders Bønnetag, ved hvilke han vil vende vore Tanker bort fra det fynlige til det ufynlige; thi det fynlige forgaar, men det aandelige og ufynlige varer evigt. Naah vil dermed lede vort Hjerte fra det jordiske Hjem, som før eller senere falder i Ruin, til det evige Hjem, som vor Frelser har sagt, han bereder for os i Himmelen. Derfor Herren saaledes faar os

Glem ikke
at bestille „Frederikens Julebogat.“
Pris 25 Cents.
Dan. Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Fersk frossen „Split Rock“ Sild.
Pant nedlagt og indpakket i Vokspapir.
82th. Netto Vægt Kasse 37.50;
41th. Netto Vægt Kasse 35.50;
Rundet Fiskeri 14. „Dressed“ 7.50;
Fisk, Soles 12th. Flynder 15th. Rockfish 10th. Black Cod 15th. Laks 10th.
Fisken sendes i „Virebound“ Kasser, Ingen Fare for at de tabes eller stjæles. Pristilte og medicinske Beskrivelser frit. Slet Fordelelse, ophovnet Hals eller mange andre sygdomme kun kureres ved Brug af Fisk.
SCANDIA FISH CO., Dook 9, Duluth, Minn.
Største Wholesale Fiskeproducenter.

MINNESOTA MAJS LAND.
Vi har adskillige vel „improved“ Farme, som varierer i Størrelse fra 80 Acres til 400 Acres og næsten alle Farmene kan købes paa meget lette Vilkaar. Hvis De er interesseret i Køb af en Farm, vil det blive til Deres Fordel at skrive til os efter vor Godtkøbs-Liste.
ANDERSON LAND COMPANY,
Willmar, Minn.

Skriv efter
Jule-Katalog
og
Fortegnelse over Julefort.
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

TIL JULEPROGRAM

- Paa Grund af forskellige Omstændigheder vil der ikke i Aar udkomme noget nyt Hæfte med danske Stykker til Juleprogram.
- Derimod faas fremdeles følgende Hæfter udfivet tidligere:
- Juledeklamationer I, 10c.
- „ II, 10c.
- „ III, 10c.
- „ IV, 10c.
- „ V, 10c.
- Specialpris, alle 5 Hæfter tilsammen 25c
- Endvidere haves paa Lager mindre Rester af „Program for Juletræfester“ 1916 og 1917.
- Disse sælges, saa langt de rækker, for 5cts. per Eks. eller 50 Cents per Dusin.
- Af engelske Juleprogramer vil vi derimod i Aar som sædvanligt føre Ohio-Synodens Udgave „Come to Bethlehem“, Pris 50 Cents per Dusin. \$3.75 per 100.

Dan. Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

BUY ANOTHER WAR SAVINGS STAMP

Mayer
HONORBILT SKO
For hele Familien
For Mode, Pasning og Brug

Kjøb Spring Kjøbmanden efter Mayer Sko. Se efter Handelsmærket paa Saalen.

F. MAYER BOOT & SHOE CO. Milwaukee, Wis.

MILWAUKEE CUSTOM MADE
HONORBILT